

ירושלים, כ"ט תשרי, תשע"ח
08/10/18

מבלי לפגוע בזכויות

לכבוד מר יוסי דייטש	לכבוד מר עופר ברקוביץ	לכבוד מר זאב אלקין	לכבוד מר משה ליאון
<u>אדון נכבד,</u>	<u>אדון נכבד,</u>	<u>אדון נכבד,</u>	<u>אדון נכבד,</u>

במסירה אישית

הנדון: מכתב פתוח למועמדים לראשות העיר ירושלים דרישה להתחייבות מצידך למיגור האפליה ברישום למוסדות החינוך בחינוך החרדי בירושלים

הח"מ, בשמו ובשם פעילים חברתיים נוספים תושבי ירושלים ובשם מאות משפחות ספרדיות תושבי העיר ירושלים המתמודדים מדי שנה בשנה עם תופעות של אפליה עדתית קשה ברישום למוסדות החינוך בעיר, מתכבד לפנות אליכם בהצעה לפתרון בעניין. אני משוכנע שהתחייבות כתובה שלכם לאחד מהמהלכים המוצעים במכתבי זה תגרום ללא מעט מתושבי העיר בכלל, והציבור הספרדי-חרדי בעיר בפרט לשקול את התמיכה בכם בבחירות הבאות עלינו לטובה בתאריך 30.10.2018.

להלן שלושת האופציות לבחירתך:

פתרון א' - בתי ספר אזורים:

לכל סמינר יוגדר אזור שממנו הוא מקבל את כל תלמידות בית יעקב שבאזורו, והוא לא יכול לקבל מאזורים אחרים. בסופו של יום ילדה צריכה לעשות שיעורי בית, והיא צריכה חברה שגרה לידה, ולא גרה בשכונה בקצה השני של העיר. אנחנו גם מרוויחים את הגיוון במעבר מבית ספר יסודי לסמינר ומאפשרים מבחינת התלמידה פתיחת דף חדש עם חברה חדשה.

הבעיות במודל הזה הן: 1. שניתן לשמור על ההרכב העדתי לפי השכונות. שמואל הנביא בוכרים וכדו'. 2. יש בעיה עם הסמינרים החסידיים.

פתרון ב' - בתי ספר ממשיכים:

כל בתי הספר היסודיים יהפכו גם לסמינרים והבנות ימשיכו עד י"ב באותו בית ספר.

הבעיות במודל הזה הן: 1. אין גיוון במעבר מבית ספר יסודי לסמינר 2. לא מאפשרים מבחינת התלמידה פתיחת דף חדש עם חברה חדשה. 3. ההתנגדות של מנהלי הסמינרים תהיה עזה. 4. מורות רבות יאבדו את מקור פרנסתן.

פתרון ג' - בתי ספר מזינים : (הפתרון המועדף בעיני)

תלמידה מתחילה ללמוד בכיתה א' – היא יודעת באיזה סמינר היא תמשיך ללמוד בכיתה ט'. היא לא צריכה לעבור הליך הרשמה. הכיתה עולה מכיתה ח' לכיתה ט' כמקשה אחת. מנהלי הסמינרים יוכלו לסדר מחדש מתוך הכיתות שקיבלו את הבנות שהתקבלו לכיתות מקבילות, ולאפשר חברה חדשה, גיוון ופתיחת דף חדש.

לידיעה, בסמינרים הנחשבים - אנחנו מדברים על 6-9 כיתות בשכבה, אז מה כל כך קשה לשים כמה כיתות מבתי הפר היסודיים הספרדים דווקא בסמינרים היותר חזקים? מאחר והמצב הנתון היום שיש בתי ספר יסודיים, עם 100 אחוז ספרדיות.

במודל הזה ניתן להגדיר מראש, שבתי ספר של חסידות ספציפית, ימשיכו גם לתיכון של החסידות הספציפית, למרות ששם יש 100 אחוז אשכנזיות, כי כמעט ואין חסידים ספרדים. וכשיש חסיד ספרדי, הבת שלו מתקבלת. הספרדי הממוצע לא רוצה שהבת שלו תלמד בחסידי באידיש. אבל כשספרדי ממוצע רוצה שהבת שלו תלמד בסמינר מנדלסון שרנסקי ליברמן - לא יאפשרו לו, כי יש המכסות הקדושות שלא מאפשרות.

ברגע שמגדירים בתי ספר מזינים, הילדה ומשפחתה יודעים לאיזה סמינר היא תמשיך. את כל השקט הנפשי של המשפחה אנחנו מרוויחים, אין מלחמות.

הרשות שתוסמך להגדיר את ההזנה של בית הספר (אגף החינוך המקומי כאשר הדיון מבוצע בדיון פתוח לציבור, תוך שיוגדרו מראש השיקולים שיכולה הועדה לשקול), יש לה שיקול דעת מנהלי, פתוח, לבוא בתחילת כל שנת לימודים, ולומר: בבית הספר הזה נהיה לי יותר מדי מעדה מסוימת, אז אני מתאים את ההזנה ומאזן.

הבעיות של מודל זה: 1. נדרש מעקב שוטף שלא מבוצעים מהלכים שרירותיים. 2. בהתחלה תהיה התנגדות קשה, כי עוברים לשיטה בלי פרוטקציות.

עקב כך שמועד הבחירות ממשמש ובא, אשמח לקבל את התחייבותך הכתובה ואת דרכי הפעולה שבדעתך

לנקוט לצורך מיגור האפליה הפסולה הקיימת ברישום למוסדות החינוך בעיר. למותר לציין כי, עם קבלת

עמדתך, אשקול את הדרך כיצד ליתן ביטוי להתחייבותך לצורך מיגור התופעה ואת הדרך להעביר את המידע

הזה לאלפי המשפחות, תושבי ירושלים, שנעזרו בי ב-12 השנים האחרונות.

בכבוד רב ובברכה,

יואב ללום, עו"ד